

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoE/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202641
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615202641.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného A., s.r.o., so sídlom N., A. č. XX, L. : XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou T. A. s.r.o., so sídlom N., B. 4, proti povinnej C. G., bytom S. G. XX, o vymoženie 22,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. júna 2015, č.k. 6Er/214/2015-12 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 103, § 159 ods. 3 a § 251 ods. 4 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci sa oprávnený návrhom zo dňa 18.03.2015 domáhal vykonania exekúcie voči povinnej, a to na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 9837/07 zo dňa 03.01.2008. Súd sa oboznámil s návrhom na vykonanie exekúcie, so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, s exekučným titulom a s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/2296/2008 a zistil, že exekučné konanie je potrebné zastaviť. Uviedol, že v exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Er/2296/2008 sa rovnaký oprávnený ako v tejto exekučnej veci domáhal proti rovnakému povinnému ako v tejto exekučnej veci vykonania exekúcie na podklade rovnakého exekučného titulu ako v tejto exekučnej veci. Uvedené konanie bolo skončené zastavením exekúcie (uznesenie zo dňa 10.2.2010 č.k. 2Er/2296/2008-20). Dôvodom pre zastavenie exekúcie bolo, že predložený exekučný titul bol posúdený ako nevykonateľný. Súd v prvom rade posúdil podmienky konania a dospel k záveru, že v konaní nie je možné pokračovať, pretože je tu prekážka veci rozhodnutej. Súd vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2Er/2296/2008 posudzoval vykonateľnosť exekučného titulu, ktorý bol predložený na vykonanie v tejto exekučnej veci. Dospel k záveru, že exekučný titul je nevykonateľný. V tejto exekučnej veci súd má skúmať rovnaký exekučný titul (rovnaké podmienky na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), ako vo veci, v ktorej už raz o týchto podmienkach rozhodol. Nedošlo pritom od ostatného rozhodnutia k žiadnej zmene ani skutkového, ani právneho stavu relevantného pre rozhodnutie. Keďže v rovnakej veci (totožnosť účastníkov aj veci /exekučného titulu/) už súd raz o podmienkach na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie právoplatne rozhodol (exekúciu zastavil), tvorí toto rozhodnutie prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu. Prekážka veci rozhodnutej je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorej následkom je zastavenie konania. Z uvedených dôvodov súd konanie zastavil. O trovách zastaveného konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov zastaveného konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Uviedol, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. V predmetnej veci však súd prvého stupňa o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale nad rámec zverenej právomoci rozhodol napadnutým

uznesením o zastavení exekúcie. Zastával názor, že danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval ust. 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z., aplikovať zásadu rei iudicatae. Namietal, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete „vec“, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť, pretože exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Je teda zrejmé, že exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces, v dôsledku čoho akékoľvek skončenie exekučného konania nie je spôsobilé vytvoriť prekážku rozhodnutej veci. Zároveň poukázal na vôľu zákonodarcu, ktorý v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia prípustnosti aplikácie prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinná sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť ako vecne správne.

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade JUDr. F. G. dňa 18.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnej, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 03.01.2008 sp. zn. SR 9837/07, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 21.01.2008 a vykonateľnosť dňa 24.01.2008. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, keďže v predmetnom exekučnom konaní je podkladom pre vymożenie pohľadávky oprávneného ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí zo dňa 10.02.2010, č.k. 2Er/2296/2008-20 jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu pripojeného rozhodnutia súdu prvého stupňa zo dňa 10.02.2010, č.k. 2Er/2296/2008-20 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 03.01.2008 sp. zn. SR 9837/07 domáhal vykonania exekúcie proti povinnej pre vymożenie 663,21 eur s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 07.05.2008. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa predmetným uznesením zo dňa 10.02.2010, č.k. 2Er/2296/2008-20 exekúciu zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2010 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.05.2010, č.k. 4CoE/111/2010-32.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie

neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406635>>, podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406637>> je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=22110>> teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>> je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=13010>> neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406821>>, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením zo dňa 10.02.2010, č.k. 2Er/2296/2008-20, ktorým exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. V uvedenej exekučnej veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že predložený rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právom nedovolené, resp. odporuje dobrým mravom. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2010 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.05.2010, sp.zn. 4CoE/111/2010-32. Nakoľko uvedeným uznesením o zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 10.02.2010, 2Er/2296/2008-20 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.05.2010 sp. zn. 4CoE/111/2010-32 založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.